

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/129/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8811210546
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2012:8811210546.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcovi : N. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. R. č. XXXX/XX, XXX XX U. W. M., toho času na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou Q. L. - súdnou tajomníčkou Okresného súdu Q., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu : Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Stropkov, Nám. SNP 7, o zaplatenie 833,18 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 4C/262/2011-55 zo dňa 04.07.2012 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o trovách konania medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom.

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, advokáta so sídlom v Stropkove, trovy odvolacieho konania vo výške 40,03 Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Zaviazal navrhovateľa uhradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 141,79 Eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, a to do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Vrátil navrhovateľovi krátenú časť súdneho poplatku vo výške 42,87 Eur prostredníctvom Daňového úradu Bratislava.

Rozhodnutie o zastavení konania právne odôvodnil ust. § 96 ods. 1, ods. 3 O. s. p. z dôvodu späťvzatia žaloby pred začatím pojednávania vo veci samej.

Výrok o trovách konania súd prvého stupňa odôvodnil ust. § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p., v zmysle ktorého, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Navrhovateľ späťvzatím návrhu zavinil zastavenie konania. Odporcovi náhradu trov konania však nepriznal, lebo tieto mu nevznikli.

Vedľajší účastník, ktorý sa konania zúčastnil na strane odporcu, si vyčíslil trovy vo výške 141,79 Eur. Pri hodnote peňažnej pohľadávky vo výške 833,18 Eur mu vznikol nárok na trovy v uvedenej výške. Suma 141,79 Eur pozostáva z odmeny právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, a to za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a vyjadrenie zo dňa 02.03.2012 podľa § 14 ods. 1 písm. a/, b/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) vo výške po 51,45 Eur za úkon (§ 10 ods. 1 cit. vyhlášky), z režijného paušálu za 2 úkony právnej služby vykonané v roku 2012 vo výške po 7,63 Eur a zo sumy 23,63 Eur tvoriacej 20 % DPH.

Súd prvého stupňa k návrhu navrhovateľa na použitie ust. § 150 O. s. p. vo vzťahu k náhrade trov vedľajšieho účastníka vyslovil názor, že v danom prípade konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia nedochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov a nehospodárnosti konania, na ktorú by mal súd prihliadať použitím ust. § 150 O. s. p. S poukazom na ust. § 3 ods. 4, 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene ďalších zákonov vyvodil, že vedľajší účastník na strane odporcu vstúpil do konania s cieľom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy odporcu, preto pokiaľ vedľajší účastník bol v konaní zastúpený právnym zástupcom, nemožno zastávať názor, že týmto zastúpením došlo k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania aj vzhľadom na ust. § 20 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii. Podľa názoru súdu prvého stupňa nie je možné aplikovať ani ust. § 150 ods. 2 O. s. p., ktoré je možné aplikovať vo veciach s nízkou hodnotou sporu a pristúpiť tak k zníženiu neprímeraných trov, ak tieto sú voči pohľadávke v drobných sporoch neprímerané. Ide o konania, kde trovy niekoľkonásobne prevyšujú samotnú pohľadávku, a o takýto prípad v danej veci nešlo.

Výrok o vrátení súdneho poplatku vo výške 42,87 Eur navrhovateľovi súd prvého stupňa odôvodnil ust. § 11 ods. 3, 4, 6 zákona o súdnych poplatkoch s tým, že navrhovateľ pred prvým pojednávaním vzal návrh späť, má preto právo na vrátenie časti zaplateného súdneho poplatku.

Proti uzneseniu, a to proti výroku o povinnosti navrhovateľa uhradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 141,79 Eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Citujúc ust. § 93, § 142, § 146 a § 150 O. s. p. vyslovil svoj nesúhlas s rozhodnutím súdu, ktorým priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov majúc za to, že nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Uviedol, že nevidí význam právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka.

Podľa odvolateľa tiež nemožno prijať záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu, a ktoré by nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. Samotné združenie má vo svojich radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie.

Účelom združenia je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa (§ 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.), zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporoch v pozícií vedľajšieho účastníka. Združenia majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Ak sa združenie rozhodne využiť pre zastupovanie v konaniach pomoc advokáta, musí trovy právneho zastúpenia znášať z vlastných prostriedkov. V opačnom prípade jeho konanie vytvára dojem účelovosti, čo ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp.zn. 5Co/26/2012, podľa ktorého úvaha občianskeho združenia pôsobiaceho na ochranu spotrebiteľa vzhľadom na cieľ - ochranu spotrebiteľa, ktorý sleduje, má mať nárok na automatické ustanovenie zástupcov z radov advokátov je celkom mylná, nakoľko musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Preto právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je nadbytočné, účelové a nehospodárne, keďže združenie sa samo prezentuje ako inštitúcia spôsobilá na ochranu spotrebiteľa aj v rámci súdneho konania. Uvedený právny názor bol rozvinutý v ďalšom rozhodnutí sp. zn. 3CoP/259/2011, podľa ktorého zo samotnej podstaty vedľajšieho účastníka vyplýva, že musí byť schopný konať v mene toho, na strane koho vstupuje do konania.

Má preto za to, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je nadbytočné, účelové a nehospodárne, keďže združenie sa samo prezentuje ako inštitúcia spôsobilá na ochranu spotrebiteľa aj v rámci súdneho konania.

Konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania a na túto skutočnosť by mal súd prihliadať a reflektovať použitím ust. § 150 O. s. p. a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. V

tejto súvislosti poukázal na právny názor vyslovený Krajským súdom v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 13Co/105/2012, ako aj v rozhodnutí sp. zn. 16Co/100/2012, v ktorom poukázal na Nález Ústavného súdu SR II. ÚS 78/03 a taktiež na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/35/2011 a sp. zn. 13Co/36/2012, v ktorých odvolací súd videl dôvody hodné osobitného zreteľa v tom, že trovy konania v uplatnenej výške zo strany vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatnenie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Z uvedeného preto vyvodil, že výrok uznesenia súdu prvého stupňa o povinnosti žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania je nedôvodný.

Poukázal tiež na to, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné, nakoľko ani nie je zrejmé, akým spôsobom sa právny zástupca oboznámil so spisovým materiálom. Vyjadrenia právneho zástupcu v konaní sú zhodné s vyjadreniami v iných konaniach a takéto úkony má prioritne vykonávať samotný vedľajší účastník. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava 2 sp. zn. 13C/14/2012 a Okresného súdu Bratislava 4 v rozhodnutí sp. zn. 8C/303/2011.

Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania preskúmal a zmenil v zmysle ust. § 220 O. s. p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 19,12 Eur s DPH pozostávajúce z 1-ice úkonu právnej služby vo výške 9,96 Eur s DPH a režijného paušálu vo výške 9,16 Eur s DPH.

K odvolaniu sa vyjadril vedľajší účastník tak, že navrhol uznesenie v jeho napadnutej časti potvrdiť a priznať mu trovy odvolacieho konania vo výške celkom 40,03 Eur, pozostávajúce z vyjadrenia k odvolaniu vo výške 25,73 Eur (§ 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov) a režijného paušálu vo výške 7,63 Eur (§ 16 ods. 3 Advokátskej tarify) a 20 % DPH vo výške 6,67 Eur.

K argumentácii žalobcu ohľadom aplikácie ust. § 150 ods. 1 O. s. p. pre danú vec uviedol, že táto je nenáležitá. Uviedol, že nemožno mať žiadne ilúzie o ušľachtilých pohnútkach žalobcu vo vzťahu k späťvzatiu žaloby. Žalobca berie žaloby späť na súdoch, kde združenie vstupuje do spotrebiteľských konaní. Pritom celoplošne ignoruje premlčaciu lehotu podľa Občianskeho zákonníka, podáva žaloby v premlčaných právnych veciach a pri námietkach premlčania vznesených vedľajším účastníkom, ojedinele aj žalovaným, sa dožaduje aplikácie Obchodného kódexu na stanovenie dĺžky premlčacích lehôt, prípadne poukazuje na dohodnuté 10-ročné premlčacie lehoty, ktoré v spotrebiteľskom práve nie je možné akceptovať. Uviedol, že je namiesto otázka prečo žalobca, ako súčasť silnej nadnárodnej siete 49 spoločností v takmer 30 krajinách, v ktorej zamestnáva 210 zamestnancov a nemal by mať problém zabezpečiť si vlastné právne oddelenie, lebo vymáhanie pohľadávok je jedným z hlavných predmetov činnosti žalobcu, sa dáva zastupovať silnou advokátskou kanceláriou. Položil otázku, či jeho trovy konania nie sú neúčelné, nadbytočné ani hospodárne? Z uvedeného vyplýva, že aplikácia ust. § 150 ods. 1 O. s. p. nie je možná.

Vedľajší účastník môže preukázať, že v množstve súdnych sporov pôsobil už jeho vstup do konania pre navrhovateľa odradzujúco v tom zmysle, že uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatňovaného nároku vzal svoj návrh na začatie konania späť a konanie žiadal zastaviť. Už samotný vstup do konania združenia ako vedľajšieho účastníka na strane spotrebiteľa je dostatočne účinným prostriedkom zabrániť dodávateľom porušovať spotrebiteľské práva.

Iba jedna členka združenia má vo svojich radoch právnické vzdelanie, avšak právnu prax nevykonáva. Ani táto námietka však nie je náležitá, lebo nie je možné upierať právo na právneho zástupcu, vzhľadom na predmet činnosti. Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby aj účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním.

Aj keď je pravdou, že združenie má podľa § 25 ods. 6 zákona č. 250/2007 Z. z. možnosť využívať podporu ministerstva, po opakovaných žiadostiach bola združeniu poukázaná finančná podpora vo výške 4.000 Eur (vyplatených bolo len 1.000 Eur). Takýto finančný príspevok nevykrýva ani len poštovné výdavky. Prečo však by mali byť neúspešné spory žalobcu dotované z prostriedkov štátu alebo prostriedkov Združenia.

Ani súdom ustanovený opatrovník žalovanému neposkytuje skutočnú ochranu spotrebiteľovi. Spotrebiteľia sa nemôžu spoliehať na poskytovanie relevantnej právnej pomoci ustanovenej opatrovníkom, ktorý nemusí mať právnické vzdelanie. Bolo by prínosom, ak by spotrebiteľovi na neznámom mieste bolo za opatrovníka ustanovené práve združenie pôsobiace vo sfére ochrany spotrebiteľa.

Vyslovil svoj nesúhlas s argumentáciou navrhovateľa, že úkon právnej služby prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady nie je úkonom preukázaným v tomto konaní. Ide o mimoriadne dôležitý úkon, kedy sa advokátom zhodnocuje opodstatnenosť, účelnosť, stratégia a taktika právneho zastupovania a následne sa táto analýza konzultuje na prvej porade s klientom. Zahŕňa v sebe aj žiadosť o poskytnutie informácií potrebných na vstup do konania, administratívnu činnosť sekretariátu kancelárie. Oznámenie o vstupe je predpokladom toho, aby vzniklo právo žiadať návrh a prílohy a až po ich doručení sa môžu oboznámiť s rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré tvoria právny základ uplatneného nároku a podať vo veci kvalifikované vyjadrenie.

Súd pri rozhodovaní o trovách vedľajšieho účastníka postupoval v súlade s legislatívou EÚ, judikatúrou Súdneho dvora EÚ, v súlade s ustálenou súdnou praxou a právnou teóriou. Poukázal na článok 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ, článok 38 a 47 Charty základných práv EÚ aj na novelizované znenie ust. § 137 O. s. p., ako aj poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 22.12.2010 s tým, že sa zásada účinnej súdnej ochrany má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby a pomoc môže zahŕňať aj zastupovanie advokátom. V tejto súvislosti poukázal aj na uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.01.2012 č. k. 3Co/131/2011-85, ktorým zmenil uznesenie súdu prvého stupňa a ustanovil vedľajšiemu účastníkovi advokáta s konštatovaním, že nie je možné nedôvodne a bez akýchkoľvek logických súvislostí podmieňovať spôsobilosť občianskeho združenia na vykonávanie predmetu svojej činnosti odbornosťou v odbore práve.

Uviedol, že ak by nemajetnému združeniu bolo odmietnuté právo na náhradu trov konania, de facto by to znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov naším združením na súdoch. Poukázal na viaceré právoplatné rozhodnutia, ktorými boli priznané vedľajšiemu účastníkovi trovy konania.

Vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, má právo vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní“. Opätovne poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove a Krajského súdu v Banskej Bystrici. Navrhol preto potvrdiť uznesenie v napadnutej časti a priznať mu trovy odvolacieho konania vo výške 40,03 Eur.

Krajský súd v Prešove (ďalej len "odvolací súd") príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O. s. p.), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O. s. p.) preskúmal uznesenie v napadnutom rozsahu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. zistil, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Predmetom konania vo veci bolo zaplatenie sumy 833,18 Eur s príslušenstvom, vzniknutej v súvislosti s poskytnutím služby Všeobecnou úverovou bankou, a.s., a to na základe Zmluvy k úverovému účtu poskytnutých právnym predchodcom navrhovateľa. Po vstupe vedľajšieho účastníka do konania a po

vznesení námietky premlčania navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu vzal späť, navrhol konanie vo veci zastaviť. Súd preto postupom podľa § 96 ods. 1, 3 O. s. p. konanie zastavil.

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníka súd rozhodne len na návrh. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 2, 3, 4 zákona č. 99/1963 Zb. O. s. p. v znení zmien a doplnkov).

Ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy (§ 146 ods. 2 práv veta O. s. p.).

Zo spisu jednoznačne vyplýva, že podaním zo dňa 13.02.2012 (na č. I. 28 spisu) Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS oznámilo, že vstupuje do konania na podporu účastníka N. S.. Podaním zo dňa 28.02.2012 vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania celej pohľadávky uplatnenej návrhom. V spise (na č. I. 29) sa nachádza plnomocenstvo zo dňa 02.01.2012, ktorým Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS splnomocnilo advokáta JUDr. Ambróza Motyku, Advokátska kancelária Stropkov.

Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 a 4 Ústavy SR je aj to, že účastník konania, ktorý v konaní uspel, má zásadne právo na to, aby sa mu nahradili všetky trovy, ktoré zaplatil v súvislosti s uplatnením tohto základného práva. Základným predpokladom, za splnenie ktorého vznikne nárok na náhradu trov konania, je i účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva. Účelnosť sa dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy SR, pričom trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené trovy považujú. Pritom trovy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadenie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takémuto tvrdenému nároku.

V prejednávanej veci možno nepochybné skonštatovať, že navrhovateľ späťvzatím návrhu zavinil zastavenie konania, preto podľa ust. § 146 ods. 2 prvá veta O. s.p. je povinný uhradiť trovy konania protistrane.

V tomto prípade si trovy vyčíslil a uplatnil vedľajší účastník na strane odporcu, preto bolo správne, ak ich súd prvého stupňa vedľajšiemu účastníkovi aj priznal. Správne boli súdom prvého stupňa aj vyčíslené priznané trovy konania na strane vedľajšieho účastníka, a to pozostávajúce z trov právneho zastúpenia. Vedľajší účastník totiž poskytol odporcovi kvalifikovanú ochranu v predmetnom spore, preto mu prináleží súdom prvého stupňa priznaná náhrada trov právneho zastúpenia. Všetky účtované a priznané trovy konania boli účelné. Čo sa týka ich správneho výpočtu, odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie uznesenia súdu prvého stupňa čo do výroku, ktorým boli priznané trovy právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi, s čím sa v plnom rozsahu stotožňuje.

K odvolacím námietkam odvolateľa je potrebné ešte dodať, že nie je možné odoprieť vedľajšiemu účastníkovi právo dať sa zastúpiť advokátom. Tiež neboli navrhovateľom preukázané podmienky na aplikáciu ust. § 150 O. s. p. v predmetnej právnej veci tak, ako to tento navrhoval. Okrem svojho tvrdenia ničím existenciu podmienok na aplikáciu ust. § 150 O. s.p. nepreukázal.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd postupom podľa § 219 O. s. p. potvrdil uznesenie v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku o povinnosti navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 141,79 Eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol postupom podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s.p. V odvolacom konaní úspešnému vedľajšiemu účastníkovi bola priznaná plná náhrada trov konania pozostávajúca z trov právneho zastúpenia. Takto bola vedľajšiemu účastníkovi odvolacím súdom priznaná náhrada trov v celkovej výške 40,03 Eur, pozostávajúca z odmeny za úkon vyjadrenie k odvolaniu vo výške 25,73 Eur (§ 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z.), režijný paušál vo výške 7,63 Eur (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky) a 20 % DPH, čo predstavuje sumu 6,67 Eur. Spolu takto na trovách konania bola priznaná suma 40,03 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.